

ARNHEMISCHE

Zaterdag

COURANT.

den 8 Augustus.

Berigten van het oorlogstoneel.

In het bivouak van Derwisch-Jowan den 21sten Julij 1829.

« Vermits door de overgave van Silistria, de troepen, die tot belegering dezer vesting gediend hadden, beschikbaar waren geworden, besloot de Russische opperbevelhebber met het grootste gedeelte zijner magt over den Balkan te gaan. Te dien einde ontving de generaal *Krassowski* bevel, om zich onverwijld met het voornaamste deel van het belegeringskorps bij de armee voor Schumla te voegen, en te gelijker tijd eene kolonne rechtstreeks op Kosludschli te doen aanrukken. In weerwil van den grootsten ijver, dien deze generaal aan den dag leide, verlieten er nogtans eenige dagen lang de overblijfselen der werkzaamheden tot de in bezetting van eenige vesting, zodat het laatste echelon zijner troepen eerst den 15den Julij in de artiee aankwam. De voorbereidingen tot den overtocht over het gebergte waren reeds gemaakt. De troepen zouden in twee kolonnes vóórwaarts dringen. De rechter kolonne, bestaande uit 14 bataljons en 2 regimenten kozakken, onder bevel van den generaal *Rüdiger*, nam de richting naar Kiuprikioi, met oogmerk om de linker kolonne te flankeren en de operatiën van dezelve te bevorderen. Deze kolonne, onder bevel van den generaal *Roth*, en uit 18 bataljons 16 eskadrons en 2 regimenten kozakken bestaande, had namelijk bevel, om den overtocht over den Beneden-Kamtschik te forceren. Buitendien zou eene reserve van 23 bataljons, 8 eskadrons en 2 regimenten kozakken, onder den generaal *Pahlen*, de kolonnes op geringen afstand volgen, om des noods een van beide ondersteuning te verleen. De generaal *Krassowski* zelf met 23 bataljons, 40 eskadrons en 4 regimenten kozakken in den omtrek van Schumla staan, om den groot-vizier gade te slaan en de operatië-linie der troepen, die men over den Balkan wilde zenden, te dekken.

« Alle berigten van den vijand stemmen daarin overeen, dat zijne opmerkzaamheid uitsluitend op de verdediging van Schumla is gericht, en dat hij, om zich op dit punt, hetwelk hij meende dat ernstig bedreigd werd, te versterken, den Beneden Kamtschik ontbloot had. Daar de Turken dus onze bedoelingen bevorderden, was vooral de grootste voorzigtigheid noodig, om den vijand niet te laten zien, dat men niet te openen en hem veel langer zoo lang mogelijk in zijne dwaling te laten. De eerste voortrukken der troepen over het gebergte van Schumla altijd des noods in alle richtingen, en slechts dat, wanneer men van Silistria aangekomen troepen de opene vlakken konden aanvullen. Op deze wijze werd in den nacht van den 13den op den 14den Julij het korps van den generaal *Roth* door het eerste echelon van den generaal *Krassowski* en in den nacht van den 15den op den 16den het korps van den generaal *Rüdiger* door het tweede *Krassowskische* echelon vervangen. De reserve van den graaf *Pahlen* en het korps van den generaal *Krassowski* verlieten het leger van Jenschekioi voor Schumla eerst in den nacht van den 17den op den 18den, het *Krassowskische* bleef in positie bij Jenibazar, en de reserve, bij welke zich het hoofdkwartier bevond, zette hare voorposten tot bij Dewna uit. De groot-vizier werd door onze bewegingen voor Schumla volstrekt niet verontrust, en deed verder niets, dan in den morgen van den 18den duizend man ruitery uit te zenden, die zich behoedzaam tegen over de voorposten onzer kozakken schaarden.

« Tusschen hadden de kolonnes van de generaals *Roth* en *Rüdiger* hare beweging tegen den Kamtschik, de eerste over Dewno en Hassanlar, de tweede over Markowesf en Kadikioi voortgezet. De Kamtschik, eene niet zeer breede, maar snelvlietende rivier, welke slechts enkele en gevaarlijke overgangspunten heeft, was de eerste hinderpaal, dien wij te overwinnen hadden, om den Balkan te bereiken. De Turken hadden op alle toegankelijke punten verschansingen opgeworpen, die met geschut bezet waren. Bij zijne aankomst te Kadikioi vernam de generaal *Roth*, dat de vijand te Kiuprikioi eene post van 3000 man had, die hij met een groot verlies van voren kon aanvallen. Hij besloot de halve, die den generaal *Giroff* met 2 bataljons en een regiment kozakken rechtstreeks naar Kiuprikioi te laten oprukken, om de Turken in het front bezig te houden, terwijl hij zelf met de hoofdmassa zijner troepen om den vijand heen wilde waken en bij Cralamahj, 5 of 6 wersten beneden Kuprikioi, over de rivier gaat. Den 17den, 's morgens om 6 uur, verscheen hij voor Cralamahj, waar hij een korps van ongeveer 1000 Turken overrompelde, die zich bij zijne aanpakking verstrooiden, en hun kamp met 3 vaandels in de steek lieten. In den nacht sloeg de generaal *Rüdiger* eene brug, trok over de rivier, en marscheerde in

den morgen van den 18den, aan het hoofd van 10 bataljons, op Kiuprikioi, nadat hij 2 bataljons te Cralamahj achtergelaten had. *Jussuf-pacha*, die te Kiuprikioi bevel voerde, wilde wederstand bieden en schaarde zich in slagorde op de hoogten van dit dorp. De generaal *Rüdiger* liet den generaal *Gorschakoff* met twee regimenten jagers rechtstreeks op den vijand losgaan, en beval den generaal *Rogowskij* met twee andere regimenten jagers om den rechter vleugel der Turken heen te trekken. Onze troepen rukten onder trommelslag, met het geweer in den arm, vóórwaarts, zonder een schot te doen. De vijand nam de vlucht, en werd door den generaal *Rogowskij* vervolgd, die hem 4 kanonnen en 2 vaandels vielen in handen des overwinnaars. De generaal *Rüdiger* liet vier bataljons te Kiuprikioi en trok langs den rechter oever van den Kamtschik, om des noods den generaal *Roth* te ondersteunen. Deze was mede den 17den bij deze rivier aangekomen, ter plaatse waar zij den weg van Varna naar Burgas doorstijft. De vijand had aan den anderen oever eene verschansing met 12 stukken geschut, en van beide kanten begon een levendig kanonvuur. Toen echter de generaal *Roth* zag, dat zulks van geen gevolg was, besloot hij 7 wersten benedenwaarts bij het dorp Dulgaer over de rivier te trekken en den vijand in den rug te vallen. Door den slechten staat der wegen en doordien men 4 bruggen over even zoo vele armen van den Kamtschik moest slaan, kon de overtocht eerst in den vroegen morgen van den 19den bewerkstelligd worden. Eene verschansing, welke de Turken aldaar hadden, werd ingenomen; zij wierpen de wapens weg en namen de vlucht. De generaal *Roth* trok daarop dadelijk naar Derwisch-Jowan, waar zich het leger van *Ali-Scheffik* bevond, wien de verdediging van den Beneden-Kamtschik was opgedragen. In weerwil van de slechte wegen, bereikte men het vijandelijke leger. Een nieuw opgericht regiment geregelde kavallerie, dat zich vertoonde, werd spoedig teruggeworpen en daarop de verschansing veroverd. Het geheele kamp, 5 kanonnen, 5 kruidkisten, 6 vaandels en 200 krijgsgevangenen waren de buit der overwinnaars. Van dezen uitslag verwittigd, besloot ook de generaal *Proloff* den Kamtschik over te trekken, een aantal vrijwilligers van 2 regimenten jagers sprong in de rivier om de zelfve over te zwemmen; deze koenheid verbaasde den vijand, die na eene losbranding van het geschut ijlings naar Aspro terugtrok. Honderd kozakken, die den vijand nagezwommen waren, vervolgden de Turken en ontnamen hun een kanon. Den 20sten trok de generaal *Roth* naar Aspro, en liet zijne voorhoede tot Palisane voortrukken, welke plaats het hoogste punt van den grooten Balkan is. De vijand was zoodanig verschrikt, dat hij niet eens poging deed om den overtocht over de hoogte gebergten te betwisten, die men reeds als overweldigd kan beschouwen, ten minste aan zijde der linker kolonne. De rechter kolonne van den generaal *Rüdiger* kwam den 20sten te Trundschlidere aan, en zijne voorhoede te Ai-Wadschik; de reserve van den graaf *Pahlen* met het hoofdkwartier bevond zich den 19den te Hassanlar en den 20sten te Derwisch-Jowan. Te zamen genomen, hebben de gevechten van den 17den, 18den en 19den, die ons op eene zoo roemvolle wijze de poorten van den Balkan openden, den vijand 10 kanonnen, 14 vaandels en bijna 400 gevangenen, behalve een groot aantal gesneuvelden, gekost. Onze troepen zetten heden hunne bewegingen voort. De groot-vizier heeft van Schumla nog geene de minste beweging gemaakt.

« Van het leger in Klein-Azië heeft men mede berigten, tot den 18den Julij. Op het berigt, dat de seraskier met zijne hoofdmagt uit Erzerum betrokken was, is de generaal *Pastewitsch* van Erivan hem te gemoet gegaan. Den 20sten heeft er een gevecht tusschen de voorhoeden plaats gehad, waarbij de Turken 300 gesneuvelden en gekwetsten, 8 vaandels en over de 100 krijgsgevangenen verloren hebben. Een Muzelmansch regiment, dat uit de provincie Karabasch was bijeengetrokken, heeft zich in dit gevecht aan de Russische zijde onderscheiden.

PETERSBURG, den 25sten Julij.

Z. M. de Keizer is eergisteren avond in volkomen welstand te Czarskoielosin aangekomen.

De Perzische prins *Chastow-Mirza* is, op zijne reis naar Petersburg, den 3den Julij te Nowotscherkask aangekomen.

BERLYN, den 3den Augustus.

Volgens berigten uit Konstantinopel, hebben de conferentiën van

Engelsche en Fransche gezanten met den reis-effendi den 9den Julij eenen aanvang genomen. De eerste conferentie heeft op een landhuis van den laatsten, op de Aziatische kust, plaats gehad. Van wege de gezanten werd dezelve, behalve door de dragomans der beide gezanten, door eenen gezantschaps-secretaris bijgewoond, die de aantekeningen maakte. Van wege de Porte waren tegenwoordig, behalve den reis-effendi, *Bejlikdgi-effendi* (voorzitter van de kanselarij der Porte) *Amudgi-effendi* (eerste secretaris van staat) die aantekeningen maakte, en de dragoman der Porte. Men heeft bemerkt, dat de conferentie-minister der Porte, *Arif Bej Oulema*, ditmaal niet tegenwoordig was. De conferentie heeft twee uren geduurd.

De dragoman der Porte *Isaak-effendi*, een man, die wegens zijne mathematische kundigheden in zeker aanzien staat, is den 1sten Julij naar Schumla vertrokken. De Turken beweren, dat hij schansen moet bouwen. Anderen willen weten, dat hij om andere redenen is afgezonden.

Den 3den Julij (het nieuwjaar der Turken) is het hoofdgeld (*Haradj*) verhoogd geworden. De hoogste klasse is van 36 op 48 piasters, de middelste klasse van 18 op 24 gebragt; de laagste klasse daarentegen is op 12 piasters gebleven.

BRUSSEL, den 5den Augustus.

Een der dagbladen heeft te kennen gegeven, dat de heer *de Brouckere* de redenen behoorde op te geven, waarom hij geene zwaarigheid had gemaakt, den eed als lid van den schuttersraad te Maastricht af te leggen. De heer *de Brouckere* heeft zich gehaast aan deze oproeping te voldoen. « De oppositie is wantrouwend: » zegt hij bij eenen brief aan de dagbladen, « zij moet dit zijn; maar geenszins dacht ik, dat er verdenking op mij zou vallen, in een oogenblik dat de handlangers der overheid de laagste knippen hebben te baat genomen om mij uit de 2de kamer te zetten. Na alles onderzocht te hebben, heeft de heer *de Brouckere* bevonden, dat hij zeer wel den eed kon doen. Hij acht zich daardoor niet verbonden tot de lijdelijke opvolging van het besluit van 25 Mei. Buitendien, zegt hij, verbiedt dit besluit noch de mondelinge verdediging, noch de openbare rechtspraak; en al deed het zulks, zou hij er zich niet aan onderwerpen, omdat de verdediging een natuurlijk recht is, en de openbaarheid nit onzen regeringsvorm volgt en in de grondwet beschreven is. Hij heeft in den raad, voor het afleggen van den eed, verklaard, geene zitting te zullen nemen, indien deze waarborgen niet geëerbiedigd wierden.

Van den 6den Augustus.

Eergisteren avond hebben HH. MM. de Koning en de Koningin, HH. KK. HH. Prins *Albert* van Pruisen en Prinses *Marianne*, H. K. H. Prinses *Frederik* en de hertogin *van Camberland*, den schouwburg met hunne tegenwoordigheid vereerd.

— Den 3den dezer is de graaf *de Celles*, Nederlandsch ambassadeur bij den Heiligen Stoel, te St. Cloud bij Z. M. den Koning van Frankrijk ten gehoor toegelaten.

— Berigten uit Lissabon van den 15den Julij luiden zeer treurig. De ingezetenen vervallen merkbaar tot armoede, en zij, die onlangs nog vrij welvarende burgers waren, vragen thans om eene aalmoes. Blijkzamer ellendig is het in de gevangnissen gesteld; de gevangenen worden zoo slecht behandeld, dat er zijn, die als eene wildaard hebben verzocht, dat men hen ter dood mocht brengen. Naar Oporto heeft don *Miguel* weder order gezonden, om een aantal menschen te veroordeelen.

GEND, den 5den Augustus.

De *Catholique* geeft heden berigt van eene medalje, welke tot een verhandsteeken moet dienen. Zij is genoezaam vierhoekig en stelt een open boek voor. Op de eene bladzijde staan de woorden *Loi fondamentale*, op de andere *Grondwet*. Op den rug leest men een eigen naam met het aangenomen woord *infaam* en het jaartal. Daar tegen over bevinden zich de woorden *Lex Rex*, omgeven van de zinspreuk: *Getrouwd tot in familie toe*. Om dit alles wel te begrijpen, moet men weten, dat de dagbladen van de priester-partij gemeld hebben, dat de Koning bij zijn verblijf te Luik tegen het stedelijk bestuur gezegd heeft, dat Z. M. meer en meer zag, dat het geroep tegen de regering het werk van weinige daadzuchtigen was; dat deze ook het volk tot het teekenen van petitiën hadden opgeruid, en dat zulks een *infaam* gedrag was. Dit woord heeft men dus nu tot eene zinspreuk gekozen, om den strijd tegen de regering voort te zetten.

De *Catholique* doet heden ook eene oproeping om op nieuw petitiën te teekenen. Alle Belgen moeten zich, zegt hij, aan de *infamie* schuldig maken, en dan zullen wij zien of de heeren Hollanders ons nog verder de wet zullen stellen.

's GRAVENHAGE, den 4den Augustus.

Het heeft Z. M. goedgunstig behaagd, den heer *A. G. Verheyen* c. s. te 's Hertogenbosch, eene som van f 20,000 in leen toe te staan ter op-

rigting van eene nieuwe maatschappij aldaar, bepaaldelijk ten doel hebbende: « am den minzamen omgang tusschen de onderscheidene gezindheden in die stad te bevorderen. »

— Men heeft in Engeland het volgende officieel berigt ontvangen, betrekkelijk de ontmoeting tusschen de Nederlanders en de Fantijnen, bij het kasteel d'Elmina, in Afrika, waarvan reeds vroeger eenig gewag gemaakt was:

« De vereenigde troepen van de Fantijnen en de Hassans, welke laatstelijk den krijg tegen den koning der Ashantijnen hadden gevoerd, vielen den 3den October 1828, met eene goed gewapende magt, van omtrent 8000 man, bovengemeld kasteel aan de westzijde aan. De kolonel *Last*, opperbevelhebber van de Nederlandsche troepen, die verscheidene schansen om de hoofdbolwerken had doen oprigten, en alle voorzorgen tegen eenen mogelijken aanval genomen had, ontving den vijand met veel standvastigheid. Zoodra dezelve tot binnen het bereik van het geschut genaderd was, ontblootte hij de batterijen, en viel hunnen rechter- en linkervlengel aan, welke operatiën het gelukkig gevolg hadden, dat de vijandelijke benden, na een hardnekkig gevecht van twee uren werden teruggeworpen, en genoodzaakt in de grootste wanorde dierzelver heil in de vlugt te zoeken.

« Intusschen trok de vijand, die een leger van niet minder dan 20,000 man had bijeengebragt, den 19den October, onder bevel van den Koning van Dankera, in vier divisien, wederom tegen Elmina op, en de Nederlandsche magt had eenen algemeenen aanval door te staan. De kolonel *Frederik Last*, die slechts een derde van de magt des vijands bijeen had, handelde met beleid, en trok zijne troepen meer en meer terug, met oogmerk, om den vijand onder het geschut van de werken te brengen. Hij zelf met twee zijner officieren, die zich met twee veldstukken in het centrum bevonden, begroetten het eerst den vijand met eenige schoten met schroot, hetgeen dezelve niet onbeantwoord liet. De algemeene geworden zijnde, hield drie volle uren aan, waarna het vijandelijke leger tot wijken gedwongen werd, een groot aantal dooden en gekwetsten op het slagveld achterlatende. Eene groote menigte krijgsmondbehoefsten, in de westelijke, noordelijke en oostelijke kampeementen, vielen den overwinnaars in handen; doch men was in de noodzakelijkheid, om ze denzelfden nacht aan de vlammen over te geven. De Nederlanders vervolgden den vijand tot op eenen afstand van twee mijlen, als wanneer de kommandant den terugtocht naar de verachansingen beval, daar hij niet in de boschachtige straten wilde legeren, uit vrees van hetzelfde ongeval te zien plaats hebben, hetwelk sie *Charles Macarty*, laatstelijk gouverneur van de Britsche bezittingen op deze kust, in 1824 is overkomen.

« Het behoedzaam en daarbij moedig gedrag van den kolonel *Last* strekken hem evenzeer tot eer als hetzelfde vertrouwen ten zijnen aanzien moet inboezemen. Ook vele zijner dapperste officieren, die naar het kasteel van St. Yago, op eenen heuvel in den rug van d'Elmina, het heuvel voenden, verdienen den grootsten lof, gelijk mede de toewaners van dat kasteel. Deze laatsten waren alle, eenige, bij gebrek aan snaphaan, met pieken gewapend. Ook de vrouwen hebben zich in den slag onderscheiden: van den eenen kant voerden zij de noodige behoeften naar de strijdenden, terwijl zij van de andere zijde de gekwetsten naar het kasteel overbragten en verpleegden, waarna de jonge lieden haar ondersteunden. Het geheel leverde aan de Europeanen een buitengewoon deelschevens een ijselijk gezicht op, vooral door de ommengeling van wijf, waaraan de inboorlingen hunne gevangenen behandelde, die dadelijk onthoofd werden.»

Mengelwerk.

GESPREK TUSSEN TWEE JEZUITEN, ECHTE LEDEN VAN DE

ANSELMUS. Hoe gaat het, vader zachtzinnig?
ZACHARIA. Zeer wel; in de oorden, waar ik werkzaam ben, bevalt zich alles te schikken. Onze goede katholieken, beginnen de noodzakelijkheid van ons genootschap meer en meer in te zien. Echter zijn de noordelijke gewesten nog zeer velen, en in de zuidelijken ook een aantal, welke wel goed katholiek zijn, maar die ons nog niet schouwen als de pest.

ANSELMUS. Ja, dat is niet; wij zullen dat langzamerhand wel verbeteren. Wanneer de bisschoppen maar eerst gevestigd zijn, dan zullen onze nog omtrent ons dwalende katholieken, wel tot betere gedachten komen. Zij zullen dan dat ketters-gespuis wel mede helpen vernietigen. Wij hebben toch sedert voorleden jaar reuzenstappen gedaan.
ZACHARIA. Dat is waar. Wie had toch kunnen denken, nu een

gele den, dat de liberalen in *Brabant*, ons, welke zij anders als hunne ergste vijanden beschouwden, zoo broederlijk de hand zouden reiken. Hoe gelukkig voor ons, dat men zoo verbitterd werd op den minister van Justitie. Wie had kunnen denken, dat wij zoo nabij zijn om het onderwijs onder de geringere volksklasse grootendeels vernietigd te zullen krijgen, en het hoogere onderwijs min of meer onder onzen invloed gebragt te zien. En denkt eens, vader ANSELMUS! hoe gemakkelijk zal het ons dan zijn om over de domme menigte te kunnen regeren, en welk eene groote overwining wij dan op de ketters behaald hebben; want dan heeft bij dat gespuis het lagere onderwijs ook eenen doodenlijken slag gekregen.

ANSELMUS. Dit is een der hoofdpunten, waarop wij met verdubbelden ijver werken moeten, dit moet bereikt worden, door welke middelen is hetzelfde; want gij weet met mij, dat bij ons de regel geldt: het doel heiligt de middelen. En wee hui, die ons hierin tegenaan werken. Het is volstrekt noodzakelijk, dat ieder, al is hij ook geëxamineerd, dat deert ons weinig, onderwijs kan geven, waar hij wil.

ZACHARIA. Volstrekt moeten wij het onderwijs onder ons beheer hebben; want denkt eens aan, in 1818 waren in de zuidelijke gewesten maar 500 scholen met 50,000 kinderen, en in 1828 al 2000 scholen met 200,000 kinderen. Waar wil dat heen! Wat doet de gemeente man met al die fraaijgheden van lezen, schrijven, rekenen en andere dingen? *Han* spreekt men ook nog van het verstand te ontwikkelen en het oordeel op te scherpen! Maar wij zullen het weten te verhinderen.

ANSELMUS. Ja zeker. Evenwel ben ik ook bang, en met u van een gevoelen, dat wij eene sterke tegenpartij zullen krijgen. In de noordelijke gewesten is men nog voor zulk een onderwijs, en naar ik verneem, moeten en in de zuidelijke ook nog zeer velen zeer sterk voor zijn. Ook zelfs de geringere klassen in *Belgie* beginnen zich ook al te verbeelden, dat het onderwijs voor hen noodzakelijk is. Die zotskappen!

ZACHARIA. Dit is alles niets, onze bangheid zal wel verdwijnen. Laat mij u eens zeggen, dat, dewijl wij in eenige dagbladen, als redacteurs de hand hebben, wij schrijven kunnen, en daardoor de wereld zullen troebel maken, waardoor wij goed wisschen kunnen. Hoe meer rumoer, hoe stiller en ongemerkter wij onzen gang gaaf. Aanstaaenden winter weder zoo als voorleden winter, en wij gaan al meer en meer veld winnen. Onze zwaarigheden beteekenen weinig, de ketters hebben immer de minderheid, en wat onze goede katholieken betreft, gij weet immers even zoo goed als ik, dat wij middelen genoeg hebben, om die daartoe te noodzaken. De geringere klassen tekenen weder verzoekschriften, die niet echten en niet beoefend zijn in *Belgie* geschieden, maar op in de noordelijke gewesten. Die niet tekenen wil, kerkelijke straf en weigering van absolutie. En onder de leden der Staten-Generaal behooren wij slechts één meer dan de helft hebben; dit zullen wij ook wel klaar krijgen. Wij moeten nu maar werkzaam zijn, dat de rechte personen gekozen worden, al kunnen zij zelve niet werken, wij zullen wel voor hen werken, maar vader . . . moet niet weer voor N. . . eene redevoering opstellen, om die in de kamer uit te spreken; want vader . . . schrijft te onduidelijk, en het achtenswaardige lid der Staten-Generaal N. . . leest te slecht.

ANSELMUS. Ik was laatst in de diligence, daar sprak men ook over dat verv. . . lagere onderwijs; ik hield mij stil, men kende mij niet, en wist dus nog minder, dat ik tot het genootschap van *Jarus* echte volgelingen behoorde. Men zeide daar, onder anderen, en verbeeld u eens, welk gene taal: "De kinderen van alle standen, boven de vijf en beneeden de twaalf jaren, moesten schoolpligtig zijn. Ja," zeide een ander, "het was nog beter van 6 tot 14 jaren, zoo als in *Hanover* en *Pruissen*. Wanneer ik Koning was," zeide een derde, "dan ripte ik, waar zulks mogelijk was, matressen-schooljes op, waar geen andere kinderen zouden gaan, dan van 3 tot 6 jaren, en deze matressen moesten ook weder bekwaame personen zijn. Van 6 tot 12 jaren zoude ik de kinderen het geheele jaar door schoolpligtig voor de dagschool stellen. Van 12 tot 14 jaren alleen maar winter schoolpligtig voor de dagschool. Van 10 tot 14 zouden de kinderen ook het geheele jaar voor de avondschool moeten betalen. En zindelijk van 14 tot 16 jaren alleen maar voor de winter-avondschool. De ouders moesten alle vierendeel van het schoolgeld betalen aan den ontvanger der gemeente, zoo was het in *Pruissen* en *Hanover*, en ook in sommige ander gewesten. Die niet betalen kon was vrij, maar mocht de kerkelijke heft de geheele gemeente betalen; opdat de onderwijzer van ieder kind, dat hij aan den zijn geld kreeg. Die echter, van die behoeftige menschen, zijne kinderen niet ter school zond, moest op de lijst der betaalden overgeschreven worden. Ieders plaats moest eenen vader onderwijzer hebben, en niemand mocht het vrijstaan, zich naar willekeur te zetten. Jaarlijks moesten er met de kinderen examens gehouden worden, en er mocht in alles krachtig gezorgd worden, dat de jeugdige vermogens der kinderen, onder het aanleeren van gepaste kuntheden, ontwik-

te keld en kunne herten voor de betrachtting der dergt' verbaar wierden. Ik hield mij natuurlijk, als een waardig lid onzes genootschaps en ijverig navolger van *Jesus*, onder al dat verstandeloos gezemel stil; tot mijn verdriet, merkte ik eentem op, dat de voornaamste babbelaars, *Brabant*-sche katholieken waren, want zij zeiden, dat de ware verlichting en echte verbetering des volks bij hen in *Brabant* nog zeer ten achteren was, vooral in vergelijking der noordelijke gewesten; dat de Koning die zaak met kracht moest doorzetten; dat dit alles zeer wel bestaansbaar was met het katholieke geloof, ja, zelfs, dat een wel onderwezen katholiek veilig in den bijbel konde lezen. Dit alles hinderde mij, ik hield mij weder stil en dacht: onderhands zullen wij de zaak in stilte wel moffen.

ZACHARIA. Daar had gij groot gelijk aan, vader ANSELMUS. Wij moeten wel degelijk onderhands werken, dan kunnen wij veel meer vorderen. Zoo hebben wij immers ook verscheidene leden onttrokken aan de maatschappij tot nut van het algemeen, en wij moeten ook verder door publiek tegen haar te schrijven, en in het geheim haar leder af te tokketen, met kracht tegen haar werkzaam zijn. De katholieken zullen wij door kerkelijke tucht in het geheim wel noodzaken, om voor die maatschappij te bedanken, en die onverlaten, welke het mogten blijven, zullen wij absolutie weigeren. Dit is toch die verderfelijke maatschappij, welke op het schoolwezen ook zoo veel invloed oefent, door hare werken en welke hare takken zoo verschrikkelijk reeds in *Belgie* uitstrekt: want te *Brussel* zijn al bij de 200 leden, te *Leuven* wel 100, *Yperen* over de 60, *Gent* min of meer 200, *Brugge* aan de 90, enz. Nu wij zullen werken en wij kunnen werken; wij moeten maar zorgen dat de liberalen katholieken ons de hand blijven bieden, en dat wij vooral voorzigtig zijn, dat die geen gevaar ten aanzien van ons vermoeden; want dat zoude een erge trek voor ons zijn.

ANSELMUS. O, dat geloof ik, wij moeten hier door allerlei middelen aan ons zoeken te houden. En of dat het ketters gespuis en de zoogenaamde verlichte katholieken zich tegen ons verklaren, wij zullen daardoor niet moedeloos worden. Die ons te veel hindert, die . . . nu, wij weten het wel . . . HENDRIK IV en meer anderen, werkten ons ook tegen; — doch of zij al schreeuwden, dat wij als mollen den grond ontvroeten, waar de zoogenoemde verlichting, beschaving, veredeling, schoolonderwijs, maatschappij tot nut van 't algemeen en dergelijk onkruid staat te groeijen, hier zullen wij niet eens op antwoorden, maar in het geheim den grond al meer en meer onderste bovenkeeren, opdat dat alles als onkruid verstikke, en *Nederland* van dergelijke gekheden verlost worde; terwijl wij daardoor onder Gods zegen, des te beter onze oogmerken kunnen bereiken. Nu, vader ZACHARIA! ik ga vertrekken, vaarwel, bezoek mij spoedig ook eens, dan willen wij deze onderwerpen nog eens weder behandelen, en zien dan, of er geene middelen voorhanden zijn, om ons doel te spoediger te bereiken.

ZACHARIA. Vaarwel, vader ANSELMUS.

UITTREKSEL UIT DE ADVERSARIA VAN U.

Jezuiten. «Mijn heyl» zonden ontange de ultra liberalen en hunne leidsbeden van den damp. «Gij schreeuwde over jezuiten, die zijn er «in *Nederland* niet, gij vecht tegen eene schaduw, en verontrust u door «ingebeelde yrees» — Niemand, die goed uit de oogen zag, heeft zich door dit gepraat laten misleiden, als te wel van het tegendeel overtuigd, maar wat zegt gij nu, *schreeuwers van den dag, die drast en yreespalt, onder het masken van vrijheid predikt!* nu een *Nederlander*, de eerwaarde Pater *JOHANNES ROETHAAN*, generaal der orde is geworden — of meent gij ons te kamer diets maken, dat dit alles niet om redenen zoude geschied zijn, en dat hij, die alle jezuitische hoedanigheden in zich vereenigt, de betrekkingen die hij heeft in, en den invloed die hij heeft in *Nederland*, nu niet zal doen werken? — Het is tijd van te waken, meer dan ooit te waken, de Koning, de vader des volks, zal gewis niet ophouden zulks te doen, doch allen, die het wel met *Nederland* meent, moeten hem helpen toezien, opdat de jezuiten niet binnen sluijen, gelijk dieven in den nacht. En daar, waar zij verscholen zijn, onder priester-kleed of staatsie-rob, moet het huichelachtig mom hun worden afgerukt, en zij in al hunne naaktheid ten loon gesteld. — Men verheze toch nooit uit het oog hoe gevaarlijk de jezuiten zijn, waarvan een onzer dichters zegt:

«Zij dragen 't armbaar schild den naam van *Jesus* dragen,
«Zij wippen, als het moet, met dolken of venijn;
«Voor hen, die *Godes* herk als hechte pijlers schragen,
«Kan om het heilig doel, geen middel strafbaar zijn.»

GENOOTSCHAP VAN BEDELAARS, IN S.V. 1. 2. 2.

De bedelaars in *Canton* hebben zich verenigd, bij wijze van genootschap, dat den naam draagt van Genootschap van *Armen*, en reeds bij de duizend leden telt. Wanneer men 14 wordt moet men aelt daalder (of 14 betalen) aan het hoofd van dit genootschap staan

viet directeuren of presidenten, met de magt bekleed, om ieder lid, dat de wetten overtreedt, hard te straffen. Deze bedelaars bekomen geschenken bij alle groote familie-geburtenissen, bij treurige zoo wel als bij verblijdende; bij huwelijken, geboorten, sterfgevallen en begrafenissen, ten einde geluk over het huis te brengen. Iedere straat of wijk kan zich geheel van bedelaars bevrijden, door het betalen van eene zekere som, in handen van de presidenten des genootschaps; waarop dan dadelijk het bevel afgevaardigd wordt, dat niemand op die plaats meer bedelen mag.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 7^{den} Augustus 1546 sloeg de bliksem in den kruiddoren te *Mehelen*.

Den 7^{den} dito 1575 werd *Oudewater* door *HIERGES* stormenderhand ingenomen, bij welke gelegenheid, behalve de kerk en het klooster, bijna alle huizen vernield en de meeste burgers, zonder aanzien van kunne of jaren, vermoord werden. Ook werd de Nederduitsche predikant *JAN JANSZ*, schoon voor *f* 500 gerantsoeneerd, opgehangen, zijnde zijn lijch zeventien maanden daarna, nog zonder eenig blijk van verrotting gevonden, waarvan een burgemeester van *Gouda*, als een zeldzaam voorval, in de stadsregisters aantekening gehouden heeft.

Den 7^{den} dito 1601 ging de stad *Meurs* aan *Prins Maurits* over.

Den 8sten dito 1585 werd de munt te *Hoorn* opgerigt.

Den 8sten dito 1653 viel de zeeslag voor bij *Katwijk* tusschen den Engelsche admiraal *G. MONK* en onzen *MARTEN HARPERTSZOON TROMP*.

ARNHEM, den 8ten Augustus.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de *Paal*:

Den 7 Aug. 2 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 20 D., gevallen 0 D

Den 8 dito 2 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 20 D., gevallen 0 D

Getrouwd:

ADRIAAN JOHAN TENGBERGEN,
Ontvanger der Directe Belastingen en
Accijnsen, te *Yzendoorn*,
en

HELENA GERHARDA EVERTS.

ARNHEM,
den 6^{den} Augustus
1829.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN der **GEMEENTE DRUTEN** zijn voornemens, op *Donderdag* den 13^{den} dezer maand, des voormiddags om 11 ure, in het Gemeentehuis te *Druten*, onder nadere goedkeuring van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*, in het openbaar aan te besteden:

Het **BOUWEN** eener geheel **NIEUWE**, afzonderlijk te plaatsen **DORPSSCHOOL**, te **DEEST**, met de **BEVEERING** van alle daartoe noodige **MATERIALEN**.

De **Conditie**, **Bestekken** en **Teekening** van dat werk zullen, van heden tot den dag der aanbesteding, in het voormelde Gemeentehuis, voor de gegastigden worden ter inzage uder gelegd.

Druten, den 7^{den} Augustus 1829.

Bij indispositie van den Burgemeester,
De Eerste Assessor,
A. SCHOUTEN.

§ § § Het **PLAATSELYK BESTUUR** van **§ § §** **BARNEVELD**, als daartoe geautoriseerd, presenteert, op *Dingsdags* den 11^{den} Augustus aanstaande, des voormiddags om elf uren, ter Raad Kamer van *Barneveld*, aan te besteden:

Het **REPAREREN** van het **MURWERK** van den **TORREN**, te *Barneveld*, met alle daartoe behorende **MATERIALEN** en **WERKLOONEN**.

De **Conditie** en het **Bestek** zullen van nu af ter lezing liggen, ter **Secretarie** der Gemeente.
Barneveld, den 25sten Julij 1829.

Het Plaatselyk Bestuur voorn.
J. B. METTENBRINGER.
Ter Ordonnantie
De Secretaris der Gemeente,
S W E Y S.

§ § § **TE HUUR**, tegen November aanstaande: een geheel **BOVENHUIS**, in eene der voornaamste straten der Stad *Arnhem*. Adres onder letter **W.**, ter **Boek- en Computrukkery** van **C. A. THIEME**, te *Arnhem*.

Te **ARNHEM**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.

VERKOOPING.

De Notaris **DIRK DE JONGH**, residerende te *Tiel*, zal, namens zijne Principalen, op *Vrijdag* den 21sten Augustus 1829, op hooft doen inzetten, en *Vrijdag* den 4^{den} September daaraanvolgende, finaal verkoopen, beide des voormiddags om elf uren, in het *Hollandsche Koffijhuis te Tiel*:

De **SCHIEPSTIMMERWERF** te *Tiel*, met daartoe behoorend **WOON- en WERKHUIS**, staande en gelegen aan de *Stadshaven*, om te aanvaarden den 1sten Mei 1830.

+++ **H. VAN GUMSTER**, Gemeermaaker te *Zulphen*, heeft de eer aan het geëerd **Publiek** te berichten, dat hij heeft ontvangen een groot assortiment, extra fraai bewerkte, dubbelde **JAGGEWEEREN**, dewelke hij, a contant, tegen **Fabrieksprijzen** zal afleveren.

+++ Op een **Buitengoed** in *Gelderland*, wordt tegen **November** aanstaande verlangd eene **KAMENIER** en eene **KEUKENMEID**, adres met franko brieven onder de lett. **D.** bij den **Boekhandelaar D. H. VAN WERMESEKERKEN**, te *Tiel*.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand Augustus 1829.

Van Rotterdam naar Nijmegen:			Van Nijmegen naar Rotterdam:		
Zondag	9 's morgens	7 ure	Zaterdag	8 's namidd.	3 ure
Maandag	10 's morgens	8 ure	Zondag	9 's namidd.	2 ure
Woensdag	12 's morgens	10 ure	Dingsdag	11 's namidd.	2 ure
Vrijdag	14 's morgens	4 ure	Woensdag	12 's namidd.	2 ure
Zondag	16 's morgens	4 ure	Zaterdag	15 's namidd.	2 ure
Maandag	17 's morgens	4 ure	Zondag	16 's namidd.	2 ure
Woensdag	19 's morgens	6 1/2 ure	Dingsdag	18 's namidd.	2 ure
Vrijdag	21 's morgens	7 ure	Woensdag	19 's namidd.	2 ure
Zondag	23 's morgens	7 ure	Zaterdag	22 's namidd.	3 ure
Maandag	24 's morgens	8 ure	Zondag	23 's namidd.	3 ure
Woensdag	26 's morgens	10 ure	Dingsdag	26 's namidd.	2 ure
Vrijdag	28 's morgens	4 ure	Woensdag	26 's namidd.	2 ure
Zondag	30 's morgens	4 ure	Zaterdag	29 's namidd.	2 ure
Maandag	31 's morgens	4 ure	Zondag	30 's namidd.	2 ure

Van Nijmegen naar Keulen:

Zondag	9 's avonds	6 ure	Vrijdag	21 's avonds	6 ure
Maandag	10 's avonds	6 ure	Zaterdag	23 's avonds	6 ure
Donderdag	13 's morgens	4 ure	Zondag	24 's avonds	7 ure
Vrijdag	14 's namidd.	4 ure	Dingsdag	27 's morgens	4 ure
Zondag	16 's namidd.	4 ure	Vrijdag	28 's namidd.	4 ure
Maandag	17 's namidd.	4 ure	Zaterdag	30 's namidd.	4 ure
Donderdag	20 's morgens	4 ure	Maandag	31 's namidd.	4 ure

Van Rotterdam naar Arnhem: § Van Arnhem naar Rotterdam:
Elken Zondag 's morgens ten 6 ure § Elken Maandag 's morg. ten 6 1/2 ure
Men kan informatie bekomen bij de Agenten van voornoemde **Maatschappij**, de Heeren **V. A. ALMAN** en **TRIEBELS**, te *Nijmegen* en bij den Heer **B. BLECKMANN** te *Arnhem*.
Alle dagen varen de **Stoombooten** tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*, vice-versa, op bepaalde uren, als bij bijzitten is bekend gemaakt.

Bij **C. A. THIEME**, te *Arnhem*, is van de pers gekomen, en in de voornaamste **Boekwinkels** verkrijgbaar gesteld.

F. HOEKSTRA, **Zedelijke en Godsdienstige Verzoogen**, 2 stukjes *f* 2.50
Wederlegging der Verhandeling over de Verantwoordelijkheid der Ministers volgens het Nederlandsch Staatsregt *f* 1.00

Voorts wordt bij dezelve met succes gedebiteerd en is men van om te bekomen:

- I. *De Zwarte Husaar*, door **MICHEL ADRIAAN**, met gegraveerd titel en vignet *f* 3.00
- II. *De Geheimzinnige Vrouw*, door denzelfden, met gegraveerden titel en vignet *f* 2.50
- III. *Toespraak aan Cristenen van alle geloofsbelijdenissen, na mijnen overgang uit de Roomsche tot de Evangelische Kerk* van **J. FELL**, voornem Pactor te *Ramberg*; naar het Hoogduitsch van **J. O. A. SANDER** *f* 4.00
- IV. *Cristendom en Keitsianigheid* door **J. G. A. SANDER** en **J. G. LAMMUS**, 1ste stukje *f* 0.60
- V. *De Goden*, 2 deelen *f* 3.75
- VI. *J. G. W. M. van der Meulen van Muidstrecht in 1679*, met Geschied- en Krijgskundige Aanteekeningen, in carton *f* 1.40
- VII. *Lotgevallen van LOUWYK MANHEIM*, een oorspronkelijke Nederlandsche Roman *f* 2.00
- VIII. *K. GLEYSIAN, God, mijn alles, mijn vreugde, mijn troost*; een Godsdienstig Huisboek voor beschaafde Cristenen *f* 3.00
- IX. *WOLDEMAR's Nalatenschap aan zijnen Zoon*. Een Boek voor Jongelingen, ter vorming van hun verstand en veredeling van hun hart. Naar het Hoogduitsch van **J. GLATZ**, door **W. GORDA** *f* 2.50
- X. *Het Nieuwe Testament*, ingerigt naar de spelling van den Hoogleeraar **SIEGENBEEK**, in kl. 12 mo. *f* 1.00
- XI. *Aanteekeningen, betreffende de Kolonie Suriname*, met twee kaartjes *f* 1.25